

τοῦ τόξου. Δὲν τὸ ἐγνωρίζομεν οὐδέποτε τὸ εἶδομεν καὶ οὐδεμίαν εἶ-
 γομεν ἰδέαν τῆς ἀπαραμιλλοῦ λάμπσεως ἣν προσέκτα εἰς ὠραίαν τινὰ
 ἡμέραν. Τὴν πρώτην φορὰν καθ' ἣν ἀνέβημεν εἰς τὴν κορυφὴν ταύτην
 τὸ κάλυμμα ἔπερ περιεκάλυπτε τὸ μέρος τοῦτο μάλιστα ἀνηγγέρθη. Ἡ
 εἰς τὰς κορυφὰς ἐπικρεμασμένη τότε ὀμίχλη ἐπέχεε πένθος καὶ ἐπὶ αὐ-
 τῶν ἔτι τῶν ἀντικειμένων ἄπερ ἠδυνάμεθα νὰ βλέπωμεν. Σήμερον οὐ-
 δὲν ἐκαλύπτετο· τὸ πᾶν ἐφωτίζετο ὑπὸ τοῦ ἡλίου διὰ ζωηροτάτου φω-
 τῆς· λίμνη τις ἐντελῶς γυμνὴ πάγων ἀνηγάλλα τὸν κυανοῦν οὐρα-
 νόν· οἱ σωροὶ τῶν πάγων ἔλαμπον καὶ ἡ κορυφὴ τοῦ Mont-Perdu, ἀ-
 νελάμπουσα θείας λάμπσεις ἐφαίνετο ὡς μὴ ἀνήκουσα εἰς τὴν γῆν.
 Μάτην θὰ προσπαθῆσω νὰ περιγράψω τὴν μαγικὴν ἀποψιν τοῦ θεά-
 ματος τούτου· ἡ ἰχνογραφία καὶ ἡ ζωγραφικὴ εἶναι ἐπίσης ξένα εἰς
 πᾶν ὅ,τι ἐκπληττεῖ συνήθως τὰ ὄμματα ἡμῶν. Μάτην θὰ πειραθῶ
 νὰ περιγράψω πᾶν ὅ,τι ἡ αἰφνίδιος ἐμφάνισις τοῦ θεάματος τούτου ἔχει
 ἐκπληκτικόν, φαντασιῶδες, καθ' ἣν στιγμὴν ἐγγίξει τις νὰ πατή-
 σῃ τὴν οὐδὸν τοῦ γιγαντιαίου οἰκοδομήματος. Αἱ λέξεις εἰ-
 σὶ μακρὰν αἰσθητικῆς ταχυτέρας τοῦ νοῦ· δὲν πιστεύει τις τοὺς ὀφ-
 θαλμούς του· ζητεῖ τις πέραξ αὐτοῦ ἐπιστήριγμα τι, παραβολὰς καὶ δὲν
 τὰς εὐρίσκει· ὁ κόσμος τελειώνει ἐπὶ τῆς κορυφῆς ταύτης καὶ ἕτερος
 ἀφίχεται· κόσμος δισκοῦμενος ὑπὸ τῶν νόμων ἑτέρας ὑπάρξεως· Ὅ-
 ποία σιγὴ ἐπὶ τῶν ὑψωμάτων τούτων, ἔνθα ἤχος τις, ὅστις δῆποτε
 καὶ ἂν ᾖ, εἶναι ἡ ἀπειλητικὴ ἀγγελία μεγάλου καὶ σπικνίου φαινομένου!
 Ὅποια ἠρεμία ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ καὶ ὅποια γαλήνη ἐν τῷ οὐρανῷ!
 Τὰ πάντα ἦσαν σύμφωνα, ὁ ἄηρ, ἡ γῆ, ὁ οὐρανὸς καὶ τὰ ὕδατα, τὰ
 πάντα ἐφαίνοντο ἀποδεχόμενα ἐν σιωπηλῷ σεβασμῷ βλέμματι παρὰ
 τοῦ ἡλίου.

Παραβάλλοντες τὴν καταπληκτικὴν συμμετρίαν τοῦ ἀμφιθεάτρου μὲ
 τὴν φρικτῶδη ἀταξίαν ἣτις διέκρινεν αὐτὸ ὅτε πυκνὴ ὀμίχλη ἐπεκάλυ-
 πτε τὰ βαθμίδας του, μάλιστα ἀνεγνωρίζομεν τοὺς τόπους οὓς διατρέξα-
 μεν. Ἡ διακρίσις τῆς ἀτμοσφαιρῆς ἀνεδείκνυε τὸ θέαμα ἔπερ συνέχεεν
 ἔως τότε ἡ παρεμβολὴ τῆς ὀμίχλης· οὐδέποτε ὅμοιον θέαμα ἐπληξῆς
 τὴν ὄρασίν μου. Εἶδον τὰς Ἄνω Ἀλπεις· τὰς εἶδον κατὰ τὴν πρώτην
 νεότητά μου, εἰς τὴν ἡλικίαν ἐκείνην καθ' ἣν βλέπει τις τὰ πάντα ὠραίο-
 τερα καὶ μεγαλείερα τῆς φύσεως, ἀλλ' οὐδὲν ὁμοιάζει τὴν μεγαλο-
 πρεπῆ ἀποψιν τῶν Πυρηναίων. Τὰ ἀπλά καὶ σεβρὰ ἐκεῖνα σχήματα